

Lønningen skulde ansættes i Korn og betales med Gjennemsnitsprisen enten af en enkelt Kornsort — nemlig Byg — efter Capitelstaxten, eller med en Gjennemsnitspris af de 4 Kornsorter. Det er et Spørgsmaal, som aabenbart maatte forandre Sætterne for den faste Pengesum, de faste Lønninger. Dette Hovedspørgsmaal vandt en stor Majoritet her i Salen, saavidt jeg erindrér 60 Stemmer mod 1 eller 2; jeg skal imidlertid ikke nægte, at det kun var en kort Debat, der gik i forveien, idet det kun var Ordføreren og Cultusministeren, som verlede nogle Ord i den Anledning, og fra Ministeriets Side gjordes der ikke synderlig Modstand, maaskee som Folge af, at i Universitetets Lønningsslov var fra Begyndelsen af et andet Princip end i den almindelige Gagelov gjort gjældende, nemlig en Lønning med Korn. Naar nu et Lovforslag som det nærværende for de samlede Ministerier, nemlig for Indenrigsministeriet, Justitsministeriet og Cultusministeriet, atter foreligger med faste, uforanderlige Pengelønningsstørrelser, formener jeg, at det paany maa komme under Debat, hvorvidt man vil gaae ind paa, at endeel af Gagerne skal ansættes fluktuerende eller ei, saafremt man kommer ind paa Spørgsmaalet, om man skal give Lønningsslove i en saadan Almindelighed, som det her synes at være paataent gennem de 4 Lovudkast, der foreligge. Det Hovedspørgsmaal, om det er den beleilige Tid nu at give Lønningsslove, er af en foregaaende æret Rigsdagsmand blevet beurt; jeg kan heller ikke nægte, at jeg jo troer, at det er et høist ubeleiligt Dieblif. Den hele Lønningssforholdelse for disse Embedsmænd, som samlet fordres, beløber sig, efter de Beregninger, der isfor vare gjorte og forelaae, og som iaar ville blive noget høiere, fordi der er optaget flere Embedsmænd, nemlig de islandske og en heel ny Straffeanstalts Embedsmænd, til over 2 Tønder Guld. Vel er det sandt, at efter de Lønningstillæg, der ved Dyrtidslove have været givne i de sidstforløbne Aar, er Summen omtrent midt imellem, hvad de have beløbet sig til. Naar jeg nemlig tager Tabellerne fra isfor, findes det, at den foreslaaede Gageforholdelse vilde beløbe sig til 187,000 Rd.; me-

dens i 1856—57. Dyrtidstillæget beløb sig til 205,000 Rd. og i 1857—58 til 128,000 Rd. Summen nærmer sig saaledes det høieste Tal, uden dog ganske at have naaet den samme Størrelse, som Dyrtidstillægene have naaet; men det maa vel bemærkes, at Gagetillægene ved Dyrtidslovene ingenlunde kunne antages at være givne som konstante. Man gif ved Dyrtidsloven ud fra, at man netop ikke vilde sætte Lønningerne som faste Summer, fordi man unægtelig derved vilde komme til at normere dem for høie, det vil sige i Almindelighed; men paa den anden Side vilde man heller ikke gaae alt for dybt. Det blev i Almindelighed antaget i Udvalget, at man ikke kunde gjøre det. Jeg tør ikke angive Grunden, men jeg for mit Vedkommende kunde tænke mig en Grund, og det er den, at man i en mindre Stat, hvor man dog skal have et tilsvarende stort Apparat af Embedsmænd, maa være meget mere streng oeconomic end i de større Stater med Hensyn til Ansættelsen af de Summer, der maae medgaae til Lønninger for Embedsmænd. Jeg finder det derfor for mit Vedkommende aldeles rigtigt, at man ikke let, naar Landet ikke har særdeles rigeligt overskydende Indtægter, eller naar ikke Befolkningen lever under høist velhavende Vilkaar, bør komme til en Forøgelse af Lønningerne for Embedsmændene. Naar ikke en af disse to Betingelser er tilstede, troer jeg, at det er fuldkommen rigtigt, at man følger et strengere Princip med Hensyn til Lønningerne, og at man derfor skal søge at raade Bod paa Dyrtidsaar ved extraordinaire Tilskud, men ikke gaae ind paa en stadig Forøgelse. Jeg kan saaledes ikke andet end være af den Formening, at saafremt man iaar vil gaae ind paa Lønningsslove, saa bør man ikke fravige det allerede isfor ved Universitetsslønningslovene fastholdte Princip, at endeel af Gagen skal udredes efter en Scala, for hvilken de 4 Sædarter lægges til Grund. Hvad Hovedspørgsmaalet angaaer, da kan jeg ikke nægte, at de nærværende Forhold i høi Grad, idetmindste for mit Vedkommende, affrække mig fra at understøtte en Forholdelse i Embedsmændenes Lønning, selv om de ogsaa modereredes betydeligt under det, som nærværende Lovforslag gaaer ud paa; thi jeg troer, at man paa